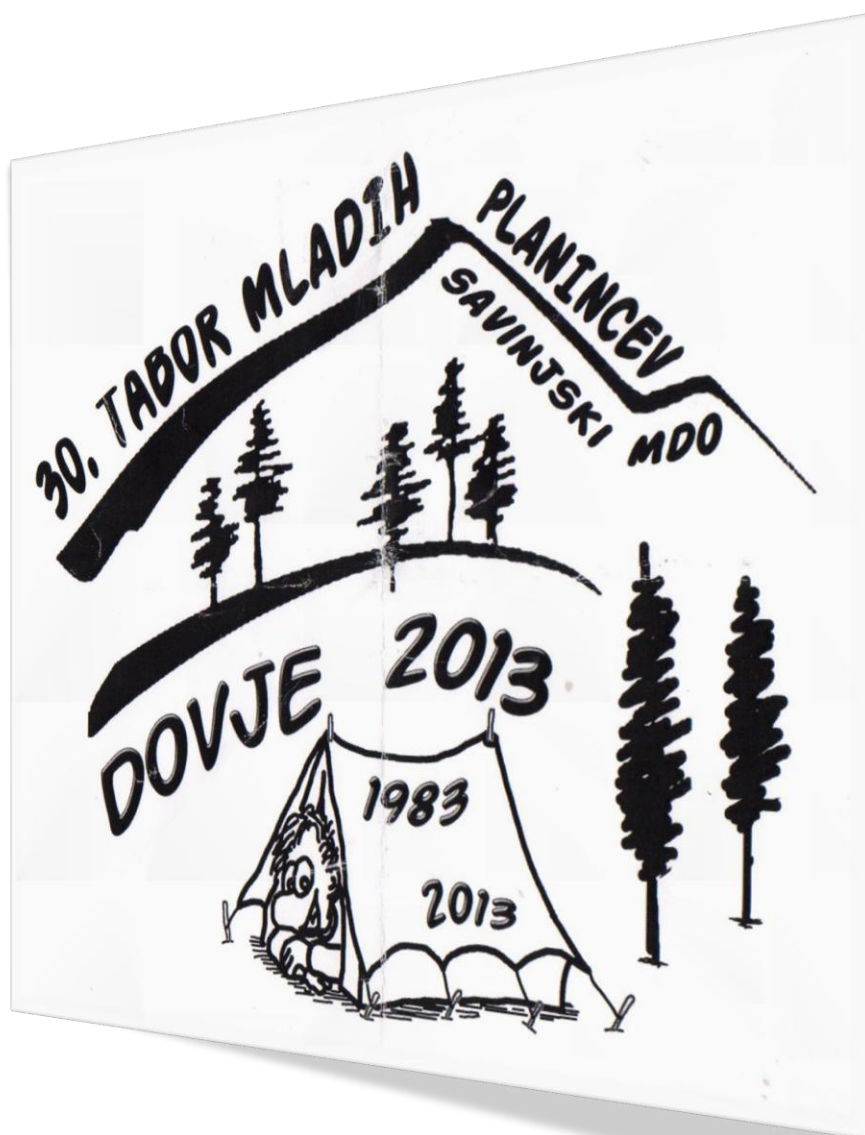

**TABORNI MIŠMAŠ
DOVJE,
13.-20. 7. 2013**

PD SLIVNICA PRI CELJU, PD DRAMLJE

POD PLATNENO STREHO ŽE 30 LET

Spet smo na okrogli obletnici. 30 let planinskih taborov v skupni organizaciji Savinjskega meddruštvenega odbora, ki se ji naše društvo pridružuje že od leta 1990 (z izjemo leta 1991), torej že tudi lepih 23 let. Do leta 1996 sem bila še udeleženka, potem pa vse od leta 1999 v vodstvu, prvič v Podvolovljeku še tako za poskus, komaj upajoč si stopiti na znamenite "ploščice" ali dati kako pripombo Matejevemu programu, potem pa vse bolj z izraženo željo in številnimi aktivnostmi, da se taborske vsebine še obogatijo in da se mladim planincem predstavi svet narave, seveda predvsem hribov, ki jim iz leta v leto postaja v njihovih domovih sicer vse bolj oddaljen, a po vseh planinskih doživetjih lahko vse bližji.

In po vseh teh letih je nastopil čas za nov izziv: vodenje tabora – delo, ki sem ga leta in leta opazovala s strani, saj je tabore dolga leta uspešno vodil Matej in bila, priznam, tudi pametna, kako bi lahko bilo kdaj kaj boljše ... Vsekakor nova vloga, ki mi je dala vpogled v vse dimenzije planinskega tabora: od prijavljanja na razpis, priprave programa, izdaje obvestil o taboru, zbiranja prijav

do »tedna D« na samem taboru, kjer sem morala naenkrat vedeti (ali pa vsaj sodelovati pri pripravi informacij o tem), kaj se bo jedlo, koliko otrok bo kdo odpeljal na turo, kdo vse nosi skupno malico, se dogovoriti za avtobusni prevoz in ceno, potem pa biti na voljo še za kup enih informacij, kam se odpeljejo odpadki, kdaj pridejo očistiti stranišča, kdaj bo kosilo ali se lahko naredi to in ono ... In ne bi mi uspelo, če ob sebi ne bi imela tako dobro uigrane ekipe, ki zaradi vseh dolgoletnih izkušenj ve, za kaj je na taboru. Sicer ni vsak za vse, a vsak je s svojim doprinosom pomemben in pri vsakem sem čutila, da se trudi, da soustvarja dobro vzdušje. In če so bili mladinski voditelji s svojim viškom življenjske energije za to, da so se lotili res vsega, kar jim je bilo naloženo, od pripravljanja kresa do soustvarjanja reklam v družabnem večeru, so bili starejši predvsem za to (seveda pa ne le za to), da so nas varno pripeljali na vse hribe in skozi cel teden.

Tako nam je uspel spet lep teden v objemu gora, na po mojem mnenju najlepšem tabornem kotičku – na razgledni ploščadi nad Dovjem, kjer je imela nekoč svoje prostore jugoslovanska vojska in še danes sliši na ime karavla. Poleg ustaljenega programa treh planinskih izletov, kovanja, orientacijskega tekmovanja, plezanja, predavanj planinske šole ter družabnih večerov smo si privoščili tudi nekaj osvežitvev: rafting na Savi, nočni pohod in bivakiranje, barvanje palet, glasbeno delavnico slovenske ljudske glasbe z glasbili in zvočili sveta Mateje Gorjup in Sama Kutina, obiskali pa smo, kraju primerno seveda, Slovenski planinski muzej in poročili kar osem planinskih parov.

Ves ta bogat program pa nima vrednosti, če z njega mladi planinci ne odhajajo z lepimi občutji. Kolikor se je dalo čutiti, ste, mladi planinci, na taboru uživali. Seveda je prišlo kdaj tudi do kakšnih konfliktov, a ti so del vsakega dogajanja, kjer je na enem mestu zbranih toliko različnih duš. Pomembno je, da smo težave rešili in da s tabora nihče ni odšel z grenkim priokusom. Naj napišem le še to, da so se letos sicer številčno najmočnejši ekipi iz OŠ Slivnica pri Celju in že ustaljeni ekipi iz PD Dramlje pridružili tudi mladi planinci iz OŠ Planina pri Sevnici in OŠ Štore, kar je zelo vzpodbudno. Tako si lahko želimo le, da bo planinski duh med mladimi planinci živel tudi med letom na planinskih izletih ali še v kateri drugi obliki planinskega druženja in bo v planinske vrste privabil še kakšno planinsko dušo.

Nina Gradič Planko, vodja tabora

DOVŠKO VODSTVO

- **Nina Gradič Planko (vodja tabora)**
- **Silvo Užmah (tehnični vodja tabora)**

VODNIKI:

- **Matej Planko**
- **Nina Maček**
- **Matic Iskra**
- **Manca Čujež**
- **Mirko Žagar**
- **Nuša Verdev**
- **Roman Žvegler**
- **Boštjan Rosenstein**

MLADINSKI VODITELJI:

- **Tilen Cmok**
- **Gašper Košak Pevec**
- **Patricija Palčnik**
- **Kristina Kaučič**
- **Aljaž Čede**
- **Janez Palčnik**
- **Neža Mastnak**
- **Jakob Škornik**

OSTALO VODSTVO:

- **Tanja Luskar (mentorica)**
- **Alenka Urbajs in Janez Palčnik (zdravstveno osebje)**
- **Martina Vodeb in Darinka Horvat (kuharici)**

Nežnejši spol vodstva je bil letos v roza barvi.

Skupine z udeleženci so letos nosile imena slapov.

PERIČNIK

Janez Palčnik

Ana Horvat

Daša Šlatau

Žiga Knez

Staš Dimov

Žan Cmok

BOKA

Neža Mastnak

Žiga Blatnjak

Rok Štancar

Julijan Rom

Kristjan Rom

Martina Gajšek

Ana Kenda

KOZJAK

Jakob Škornik

Eva Gorenjak

Nina Horvat

Benjamin Košak Pevc

David Domanjko

Janez Tisel

Jaka Mastnak

SAVICA

Timotej Novak

Gaj Čede

Luka Voga

Mark Pihlar

Nika Škornik

Anja Furdi

ŠUMIK

Domen Rosenstein

Jaka Mesarec

Gašper Poznič

Eva Kolar

Lara Malgaj

Zala Hostnik

RINKA

Lili Urbajs

Luka Košak Pevec

Žiga Čede

Gregor Mansutti

Nika Dolar

Ana Hostnik

Jan Fidler

ČEDCA

Nac Mastnak

Gašper Škornik

Peter Mansutti

Katarina Ščurek

Lorena Rajh

Eva Gračner

NA TABORU

Na taboru smo že prvi dan igrali nogomet, odbojko ... Zvečer smo kopali jarke. Kopati je bilo zelo naporno. Letos smo se odločili, da bomo vsak dan posneli prispevek o dogajanju na taboru. Prvi dan smo posneli prispevek o prvi bojni komunalni brigadi tabora. Drugi dan smo posneli prispevek o dogajanju pod tušem in o gradnji kresa, ker je prvi dan deževalo in kresa ni bilo. Ena od mnogih dejavnosti na taboru je bila tudi hoja po »slacklineu«, mnogi smo hoteli prehoditi celega, a redkim je uspelo. Na hodulje smo se zagnali že prvi dan. Najprej nam je šlo slabo, a sčasoma smo postali boljši. Rekord v taboru je bil 300 korakov, ki jih je dosegel Gregor Mansutti. Pri nogometu smo bili udeleženci zelo dobri, saj smo mladinske voditelje premagali za štiri točke.

Skupina Rinka

PRIHOD V PLANINSKI RAJ

Ob prihodu v tabor so nas pozdravili predhodni planinci in mi smo jim ta pozdrav vrnil. Nato smo šotore opremili z bivalno opremo oziroma s paletami in penami. Imeli smo zelo okusno kosilo. Tabor nam je zelo všeč, saj je na zelo lepem prostoru. Šotori so veliki, kopalnica pa je majhna. Upamo, da je v njej topla voda.

Skupina Čedca

PRVI DAN

Iz Gorice smo se peljali do Dovjega. Prvi dan nam je bil všeč, saj smo imeli krst in spoznavne igre, kjer smo spoznali veliko novih prijateljev. Ogljedali smo si tudi prostor in se udobno namestili. Manca nam je predavala o planinski opremi in nam predstavila turo za naslednji dan. Za večerjo smo jedli palačinke, ki so bile zelo okusne. Pred spanjem so nas tiste, ki smo bili na taboru prvič, krstili. Ko smo se namestili v spalno, so nam vodniki prebrali še pravljico in zdrsnili smo v miren spanec.

Skupina Savica

POHODI

Že naslednji dan našega domovanja pod Triglavom smo obuli planinske čevlje ter obiskali dolino Vrat. V torek smo se povzpeli na Dovško Babo, v četrtek pa so »veliki« planinci osvojili Prisojnik, Sleme pa »mali« planinci.

NAŠA PRVA TURA

V soboto, 13. 7. 2013, smo prispeli v tabor na Dovjem. Že v nedeljo pa nas je čakala prva tura, do slapa Peričnik in v dolino Vrat. Sama tura tehnično ni bila zahtevna, je bila pa dolga. Iz tabora smo se odpravili skozi vasi Dovje in Mojstrana. Še pred prečkanjem ceste smo se ustavili pri spomeniku Jakoba Aljaža, kjer smo se seznanili z njegovim življenjem in delovanjem v tem kraju. Nadaljevali smo po cesti in stranski poti ob Triglavski Bistrici do Peričnika. Po strmi poti navzgor ob slapu smo si ogledali njegovo mogočnost in se pod njim sprehodili. Pri tem nas je tudi namočilo. Po krožni poti smo se vrnili na izhodišče, starejša skupina pa si je ogledala še zgornji slap. Po malici ob hudourniku smo nadaljevali pot do Aljaževega doma v Vratih. Severna Triglavska stena je bila veličastna in mogočna.

Skupina Savica

POHOD NA DOVŠKO BABO

Odpravili smo se na bližnji hrib, imenovan Dovška Baba. Hodili smo pet ur in deset minut. Mlajša skupina se je s kombiji odpravila po lažji poti, starejša pa peš iz tabora po težji. Na koči smo se srečali in se odpravili na vrh. Tam smo si ogledali sosednjo Avstrijo. Pohod je bil zelo lep, videli smo veliko rožic in se veliko smejali. Čeprav smo morali starejši planinci po daljši poti, pohod vseeno ni bil preveč zahteven. Nekateri smo ta hrib obiskali že na prejšnjem taboru. Najboljša pa je bila malica.

Skupina Kozjak

POHOD NA SLEME IN NAMAKENJE NOG V JEZERU JASNA

Zbudila nas je super glasba ob šesti uri. Odšli smo na jutranjo telovadbo, kjer smo se dobro razmigali. Kasneje smo si umili roke in odšli jest. Po zajtrku so nam vodniki pregledali nahrbtnike. Odšli smo peš proti dolini, kjer nas je pričakal avtobus. Peljali smo se trideset minut in se pripeljali na Vršič. Najprej smo odšli do koč, kjer smo odtočili jutranji čaj, da smo lahko nadaljevali pot. Po tridesetih minutah hoje smo si privoščili kratko pavzo in se okrepčali z malo čokolade. Pot smo nadaljevali še eno uro in prispeli na cilj. Naslednjih štirideset minut smo imeli malico (najljubši del pohoda ☺). Nato smo se obrnili proti dolini. Po devetdesetih minutah smo prispeli do koč. Na koči smo se lahko ohladili s sladoledom. Kasneje pa nam je vodnica Nina povedala legendo o okamneli Ajdovski deklici. Odšli smo do avtobusa, ki nas je odpeljal do jezera, kjer smo se lahko ohladili. Naš pohod se je zaključil, ko nas je avtobus odpeljal na Dovje in peš (nekateri tudi bos) odšli do tabora. Imeli smo se super.

Skupina Rinka

INTERVJU Z AJDOVSKO DEKLICO

V četrtek smo se odpravili na Slemenovo špico. Med potjo smo zagledali Ajdovsko deklico in izvedeli njeno legendo. Med opazovanjem pa nam je pomežiknila in spregovorila:

MI: Zakaj si se odločila, da poveš prihodnost, ki je ne bi smela?

ONA: Kot veste, sem ženska in za nas je splošno znano, da rade govorimo. Tako se je tudi meni nekega dne zgodilo, da sem se nehote zagovorila in skrivnost je prišla na plan.

MI: Zakaj so te potem druge spremenile v kamen, če si to naredila po pomoti?

ONA: Zato ker je tako želel Sv. Triglav in njegove odločitve se ni dalo spremeniti.

MI: Kakšno je tvoje življenje v kamnu?

ONA: Zelo uživam, saj sem nesmrtna, poleg tega pa imam pod nadzorom vso okolico. Najraje opazujem mlade planince, ki se polni radosti podajajo na okoliške vrhove. A seveda me med spokojem zmoti ptič, ki se podela na moj nos. Vendar pa kljub temu uživam, saj vem, da moja legenda ne bo nikoli zamrla.

Skupina Boka

PRISOJNIK

Iz lepih sanj nas je zbudil nežen glas Silvota. Vstali smo ter odšli do šotora, kjer so nam postregli z zajtrkom. Čisto izmučeni smo se s kombiji odpeljali na Vršič. Nato smo prišli do legende o okamneli deklici, potem pa se podali po strmi poti, ki je sekala melišče. Pot smo nadaljevali po strmejših stezah, tam smo naleteli tudi na planike. Po nekaj minutah hoje smo naleteli na prvo znamenitost Prisojnika – veliko odprtino z imenom Prvo okno. Po jeklenicah smo se povzpeli na skale. Nekaj časa smo hodili in prišli do vrha. Nato smo imeli malico. Pot v dolino je bila hitrejša in lažja. Na parkirišču pred kočjo so nas pričakali kombiji in nas odpeljali v tabor. Bilo je super!!!

Skupina Rinka

SPREHOD DO MOJSTRANE IN OGLEDE SLOVENSKEGA PLANINSKEGA MUZEJA

Do Slovenskega planinskega muzeja v Mojstrani smo imeli kratek sprehod. Na sprehodu smo zelo uživali, saj smo bili zelo sproščeni. Ko smo prispeli do muzeja, smo imeli kratek počitek, saj smo morali sprostiti svoje možgančke in jih pripraviti na vpijanje novega znanja. V muzeju smo imeli najprej kratko predavanje o zgodovini planinstva, nato pa smo si ogledali dokumentarni film. Ob koncu filma smo lahko sami prosto hodili po muzeju in se učili o planinstvu skozi čas. V muzeju smo zelo uživali in se zabavali, saj je bilo zanimivo.

Skupina Savica

KRST NOVIH PLANINCEV

Krst se je zgodil že prvi dan zvečer. Krščenih je bilo 19 mladih planincev. Krščenci so najprej ponavljali prisego za Nino, potem pa so morali odgovarjati na vprašanja. Če so odgovorili pravilno, so dobili tri udarce, drugače pa pet. Nekatere je bilo zelo strah, nekateri pa so bili zelo pogumni.

IZJAVE:

LARA: Poznala sem odgovor na vprašanje in zato dobila le tri udarce.

EVA: Na vprašanje nisem znala odgovoriti in dobila sem pet nebolečih udarcev.

ZALA: Ker sem na vprašanje odgovorila pravilno, sem dobila tri udarce, ki niso boleli.

GAŠPER: Izbral sem debelo vrv in dobil tri udarce.

DOMEN: Krst mi je bil všeč, ker je bil zabaven.

JAKA: Krst mi je bil všeč, ker nisem bil tepen jaz.

ORIENTACIJA

Orientacija se nam je zaradi raznih stvari vtisnila v spomin. Pot je bila dolga, a zanimiva. Na poti smo ves čas gledali na zemljevid, da ne bi zašli s poti. Na poti je bilo sedem kontrolnih točk, od teh štiri z različnimi nalogami. Na poti smo si krajšali čas s pogovorom in tekom. Posebej všeč nam je bila prva točka, saj je preverjala našo spretnost. Najpomembnejša je bila zabava, a smo na koncu zmagali.

Skupina Peričnik

EKSKLUZIVNE IZJAVE O PLEZANJU

EVA GRAČNER: Bojim se višine.

GAŠPER ŠKORNIK: Plezanje mi je bilo super.

ANA KENDA: Bilo mi je fajn.

EVA GORENJAK: Ni me bilo.

GREGOR MANSUTTI: Sem užival.

ŽIGA ČEDE: Bilo je zelo zabavno in naporno.

ŽIGA KNEZ: To dogodivščino bi zagotovo še poskusil.

DAVID DOMANJKO: Prišel sem čez polovico.

NIKA DOLAR: Bilo je odlično in prvič sem plezala.

DOMEN ROSENSTEIN: Rad plezam, vesel sem bil.

JAKA MESAREC: Legendarno.

NAC MASTNAK: Komaj čakam, da bom imel spet priložnost.

NINA HORVAT: Bilo mi je fajn, splezala sem do vrha, boljše je bilo kot na plezalni steni. Bil je res fajni občutek! 😊

Skupina Čedca

IGRE BREZ MEJA

Ker je bilo vroče, so nam voditelji pod Nušinim vodstvom pripravili igre brez meja. Bilo je šest iger in veliko vode. Igre so bile zelo zabavne ter smešne. Vsaka skupina je tekmovala skupaj, zmagala pa je ekipa, ki je imela najboljši čas oziroma je igro najprej zaključila. Igre so se odvijale na igrišču. Na koncu smo se še polivali z vodo. Konkurence v igrah brez meja ni bilo. Trikrat smo bili prvi in dvakrat drugi. Najbolj smo uživali v vodnih igrah in polivanju.

Skupina Čedca

PLANINSKI KVIZ

Planinski kviz je bil zabaven in zanimiv. Pri kvizu, ki ga je vodila Manca, smo pokazali veliko planinskega znanja. Bila so vprašanja, ki so zahtevala pisni odgovor, odgovori od 1 do 3, vprašanja na slepo srečo, odgovori, da pokažemo črko od A do D, pridobili pa smo tudi nekaj znanja na novo. Na koncu smo osvojili četrto mesto, ki smo si ga delili s skupino Čedca. Bilo je fajn, ob tem smo uživali.

Skupina Peričnik

BIVAKIRANJE

V četrtek zvečer smo se odpravili na jaso sredi gozda. S sabo smo imeli armaflekse ter spalke. Tilen in Gašper sta zakurila ogenj, da smo mi v njem spekli svoje hrenovke. Ko smo pojedli, so nekateri odšli nazaj v tabor, ostali pa smo si pripravili prenočišča. Zlezli smo v spalke in zaspali. To je bilo kar težko, ker so iz gozda prihajali različni zvoki. Vendar nam je vseeno uspelo. Večini je bila všeč peka hrenovk na ognju. Ampak tistim, ki so bivakirali, pa je bil bolj všeč svež zrak. Zjutraj smo se prebudili in odšli nazaj proti taboru, kjer nas je čakal odličen zajtrk.

Skupina Kozjak

VTISI O RAFTINGU

Z avtobusom smo se odpeljali do Save, kjer so nas čakali vodniki. Oblekli smo si rešilne jopiče ter čelade ter se po skupinah usedli v čolne. Vsak je imel svoje veslo, s katerim je brzel po vodni gladini. Vmes smo se ustavili ter poskakali v vodo, vendar je bila zelo ledena. Najbolj všeč so nam bile brzice, saj so nas nabile z adrenalinom. Bila je prava avantura 😊. Voda je bila hladna, a osvežilna. Po veslanju so nas malo bolele roke. Bili smo zelo zagnani za hitrejše veslanje, saj smo hoteli prvi prispeti na cilj, kar nam je tudi uspelo.

Skupina Peričnik

KOPANJE

V sredo, 17. 7. 2013, smo se planinci odpravili na bazen na Jesenice. Tam smo imeli dva bazena, enega manjšega in enega večjega z odskočnimi deskami. Imeli smo tudi igrala. V večjem bazenu je bila voda od leve proti desni vedno globlja. Za kosilo smo dobili pice, za morebitno dodatno lakoto pa smo si kupili sladoled in pijačo. Vodniki in mladinski voditelji (MV-ji) so lahko skočili z odskočni desk, ki so bile postavljene nad vodo 2,5 m, 5 m, 7,5 m in 10 m. Voda je bila mrzla in, ne boste verjeli, mokra. Ob štirih popoldne pa smo se vrnili nazaj v tabor.

Skupina Šumik

"GLUPA ČUPA"

»Ja, "Glupa čupa" je b'lo neki najboljše, kar se mi je zgodilo. Ker sem zmagal. Tekmovalci so bili dobri. Ko so poklicali prve tri k ognju, sem bil v stresu, ker nisem vedel, na katerem mestu bom. Ko so me razglasili za zmagovalca, sem dobil darilo in je blo konc "Glupe čupe"«

MNENJA O STILISTIH, FRIZERJIH...

»Moja ekipa je bila sestavljena iz samih punc: Kristina, Eva, Daša, Nina. Idejo za "čupo" so dobile Kristina, Eva in Nina. Na tem mestu bi se jim rad iz srca zahvalil za vso podporo! Hvala!«

O MOJI "ČUPI"

»Moja "čupa" je b'la sestavljena iz zobnih ščetk, ena od njih pa je vibrirala. To je to 😊.«

Jaka Mastnak

BARVANJE PALET

V ponedeljek popoldan je vsaka skupina v taboru barvala palete. Dogodek je bil za ene bolj zanimiv, za druge pa manj. Barvali smo z barvami, ki se brez razredčil niso dale odstraniti. Naša skupina je narisala cerkev na travnatem hribu, z rožami, nebom in oblaki na njem. Naša umetnina na žalost ni zmagala, saj ni bilo dodeljenih mest. Pri risanju smo si med seboj pomagali, sploh pri posoji barv. Ko smo končali z barvanjem, smo postavili palete na hodulje za podporo in se ob njih slikali. Slikanje nam je bilo vsem zelo všeč in upamo, da bo v naslednjem taboru še veliko podobnega ustvarjanja.

Skupina Šumik

PLANINSKA POROKA

Zadnji večer se je v taboru odvijala planinska poroka. V župniji Sv. Triglav je nadškof Iskra začel poroko z ministranti. Oblečen je bil v župniška oblačila in v škofovsko kapo. Nadškof Iskra je bil zelo zaposlen, saj je moral poročiti osem parov. Pari so pred oltar prišli ob spremljavi harmonike, na katero je igral Janez Palčnik ml. Vsi pari so prisegli večno zvestobo. Po zaprisegi so si pari nataknili prstane. Na planinskem matičnem uradu so podpisali planinski poročni list. Nato se je začela veselica. Na začetku smo bili zunaj, nato pa nas je dež pregнал pod šotor.

Skupina Rinka

TABORSKA KUHINJA

Ker sta naši kuharici na taboru kuhali zavidljivo in zelo dobro hrano, sem se odločil, da ju povprašam o njihovi kuhinji in izkušnjah v taboru.

Kuharici Martina in Darinka z vodjo tabora Nino

KAKO DA STA PRISTALI NA MESTO KUCHARIC?

Prepričal naju je najin brat Edi. Sprejeli sva brez zadržkov, saj imava radi otroke, še posebej pa tako vesele in prijazne planince.

KAKŠNA PRIČAKOVANJA STA IMELI O NEČEM NOVEM – KUHANJU V NARAVI, BREZ HLADILNIKA, ELEKTRIKE?

Ena izkušnja več. Tabora sva se veselili. Najbolj všeč nama je bilo pa to, da ni bilo treba brisati prahu in čistiti.

JE BILO KUHANJE ZA TOLIKO LJUDI IZZIV?

Da, zelo velik.

KAJ NAJRAJE KUHAJE NA TABORU?

Najraje palačinke, zato ker jih otroci tudi najraje pojejo in seveda tudi največ.

KAJ PA IMAJO NAJRAJE MLADI PLANINCI?

Hmmmmm ... ja, seveda da palačinke!

BOSTE NA TABORU ŠE OSTALI?

Da, če naju bodo hoteli obdržati. ☺

S kuharicama se je pogovarjal Vid Palčnik.

SLAP RINKA

Slap Rinka je lep zelo,
imamo ga radi zelo.

Slap Rinka je visok hudo,
po zmrznjenem plezajo težko.

Cel dan sem se pod slapom podil,
zato ves moker sem bil.

Sem mislil, da se bom umil,
a na koncu le hladen tuš sem dobil.

Slap Rinka smo mi
in na to smo ponosni vsi.

Ker najboljši smo mi,
se imamo radi vsi.

Skupina Rinka

SLAP KOZJAK

Za devetimi gorami in za devetimi vodami je živel zlobni čarovnik Iskrakozifiks. Bil je zelo samovšečen. Vsako jutro je hodil gledat svoj odsev in spraševal: „Jezerce, jezerce na tleh mi povej, kdo najlepši na posesti je tej?“ In jezero odvrne: „Najlepši pri Kobaridu čarovnik si ti, saj veš, da daleč naokoli nikogar lepšega ni.« Toda nekega svežega, čarobnega jutra, ko je Iskrakozifiks ponovno vprašal: „Jezerce, jezerce na tleh mi povej, kdo najlepši v deželi je tej? je jezero spet odgovorilo: „Najlepši pri Kobaridu čarovnik si ti, saj veš, da daleč naokoli lepšega ni.“ Iskrakozifiks je zrasel kot petelin in že mislil iz jezera, ko se je iz njega zaslišalo: „Preračunavam. Že res, da na kopnem najlepši si ti, a pod teboj dvorana se blešči in v njej Nušulčica živi, ki je veliko lepša, kot si pa ti, preračunavam, je 187,3-krat lepša, kot si ti!“ Čarovnik od jeze prebledi, se razjezi in zloben načrt naredi. Odpravi se na lov za kozjimi dreki, iz katerih v svojem brlogu pričara šest kozjih škratov z imeni: Davidjak, Evjak, Nindak, Benvik, Jakmok, Jakobuk. Dal jim je zlobno nalogo, da poiščejo Nušulčico in jo ubijejo. Kozji škrti na ramena naložijo vso opremo za zlobno dejanje in se spustijo v dvorano. Tam je vse sijalo v modro-zelenih odtenkih, na zlatem prestolu pa je sedela prelepa Nušulčica. Od vse lepote se je zloba v Kozjakih začela topiti. Nušulčici so povedali za zlobni načrt čarovnika Iskrakozifiksa in Nušulčica se je prestrašila ... *(Nadaljevanje pa sledi na katerem izmed prihodnjih taborov.)*

Skupina Kozjak

SLAP SAVICA

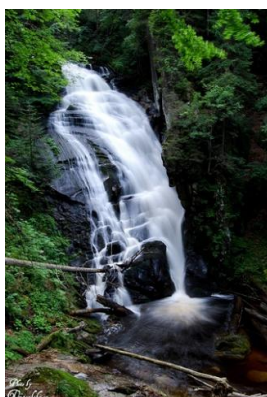

Iz Doline Triglavskih jezer večkrat poniknem, ustvarjam nova jezera in nazadnje padem kot Savica z mogočne Komarče. Sem zelo poznan, kajti omenjal me je že France Prešeren v svoji pesmi Krst pri Savici. Moje vode sestavljajo Bohinjsko jezero in od Sv. Janeza nadaljujem kot Sava Bohinjka.

Skupina Savica

SLAP ŠUMIK

Na Pohorju leži slap z imenom Šumik. Zdaj ni več največji, ampak včasih je bil. V starem veku se je zgodil hud potres, ki je sprožil plaz. Ta plaz je zasul večino slapa in le del je ostal nezasut. Nekateri še vedno trdijo, da ostali del slapa leži pod skalo. Slap se imenuje Šumik, ker je včasih z visokim padcem padal v vodo in s tem povzročal šumenje, ki se je slišalo daleč naokoli. Veliki Šumik je visok 24 metrov in se nahaja na pečini Lobniča. Veliki Šumik je s svojim velikim pretokom tudi najmočnejši slap na Pohorju.

Skupina Šumik

ISKANKA SLAPA ČEDCA

SLA_
ALJAŽ_V DOM
V_ATA
TR_GLAV
_EDCA
T_P
SF_NGA
TRIGLAVS_A BISTRICA

Voda, ki prek skalne stene pada v globino.

Dom na koncu doline Vrata.

Dolina, na začetku katere stoji Slovenski planinski muzej.

Vrh, visok 2864 m.

Nekoč najvišji slap v Sloveniji.

Kratica za edini narodni park v Sloveniji.

Najtežje preplezljiv del Severne Triglavske stene, po katerem je bil posnet istoimenski film.

Reka, ki teče po dolini Vrata.

Rešitev: Peričnik

Skupina: Čedca

SLAP PERIČNIK

Slap Peričnik je najlepši slap. Tako tudi naša skupina. Da smo najboljši, smo dokazali na orientacijskem tekmovanju. Da smo pa mi najlepši, pa se lahko prepričate vsak dan! Nahajamo se v dolini Vrat. Smo ledeni, a čisti. Imamo tudi mlajšega brata, ki spi nad nami na pogradu.

Skupina Peričnik

PRI IZVEDBI PLANINSKEGA TABORA SO NAS PODPRLI:

Občina Šentjur

MK PZS

KS Slivnica pri Celju

OŠ Slivnica pri Celju

OŠ Planina pri Sevnici

4U, Vzdrževanje vozil, Uroš Urleb,
s. p.

Ladislav Potočnik

Telekom, d. d.

TelekomSlovenije

Zavarovalnica Triglav, d. d.

Pivovarna Laško, d. d.

VULKANIZERSTVO MULEJ

KEA

MEJA, d. d.

AHAC, d. o. o.

HRIB, d. o. o.

Trgovina Jager

Mirosan

Vital Mestinje

KEMOPLAST, d. o. o.

Članke zbirala in glasilo uredila: Patricija Palčnik

Fotografije: Manca Čujež, Nina Maček, Nuša Verdev, Nina Gradič Planko, Matej Planko,

Jezikovni pregled: Nina Gradič Planko